

EL LECTOR ESCRIU

Ve de la plana anterior

transformable en armament atòmic. Els estats atòmics occidentals tenen centrals per produir energia elèctrica; instal·lacions especials per produir plutoni militar i plantes de reprocessament de residus amb la mateixa finalitat. La Unió Soviètica utilitza alguna de les seves centrals nuclears (com és el cas de Txernobyl) per produir simultàniament electricitat i plutoni amb finalitats militars.

2. La radioactivitat alliberada per la central de Txernobyl és semblant a la que alliberaria una bomba nuclear de mitjana potència. S'ha repetit, especialment des de l'accident de Harrisburg (28-3-79), Pensilvània, USA), que les centrals nuclears no poden explotar com una bomba. L'explosió, evidentment, no es produeix, però la radioactivitat (i els seus efectes) són idèntics.

3. Des del 1945 les potències atòmiques (USA, URSS, Regne Unit, França i la Xina) han fet centenars de proves nuclears a l'atmosfera, i encara ara la República Popular de la Xina ho fa. L'alliberament de radioactivitat ha estat enorme (dotzenes de vegades la de Txernobyl) i s'ha estès arreu del món, però ningú no ha fet públiques mesures ni dades de cap mena. Ara es comencen a saber els efectes al desert de Nevada (USA) dels experiments dels anys 50 i 60.

Cal esmentar que les ponències atòmiques continuen efectuant proves subterrànies (la Unió Soviètica ha decidit abandonar la moratòria que mantenia des de l'agost de 1985, per la intransigència de Reagan i no s'ha esmentat prou la possible relació d'aquelles amb els fenòmens sísmics produïts en el planeta aquests darrers 40 anys.

4. El tractament donat pels mitjans de comunicació a l'accident de Txernobyl ha contribuït a confondre els ciutadans, i les dades contradictòries han provocat alarma en lloc d'afavorir una anàlisi serena dels fets. Ens nodrim d'agències de notícies occidentals, gairebé totes nord-americanes. Entre els 2000 morts (fonts USA) i els 2 morts (fonts URSS) hi ha un ampli marge per a l'especulació. En l'accident de Harrisburg (1979, USA) aprofità per dir que no havia passat res, que l'energia nuclear era totalment segura i que s'emprava arreu del món, fins i tot a la Unió Soviètica.

Ara, amb l'accident de Txernobyl, tots els mitjans de comunicació (occidentals) s'han afanyat a dir que les centrals soviètiques són molt inferiors en tècnica i seguretat a les occiden-

tals. La radioactivitat no té nacionalitat ni s'atura a les fronteres. I tot incident seriós en una central nuclear, sigui occidental o dels països de l'Est, allibera radioactivitat.

5. La població tendeix a reaccionar solament quan es veu amenaçada per un perill imminent. Passats uns mesos, ningú no ho recorda. El 3 de juny de 1979 més de 1000 gironins sortiren al carrer per protestar contra l'energia nuclear; feia dos mesos escassos de l'accident de Harrisburg. Possiblement ara tornarien a sortir, atemorits per Txernobyl.

Entre Harrisburg i Txernobyl, a l'estat espanyol s'han inaugurat dos reactors a Almaraz, un al País Valencià (Cofrents) i dos a Catalunya (Ascó). Diversos incidents mantingueren paralitzades aquestes instal·lacions. Des del 2-12-83 Ascó ha restat aturada 127 dies. Almaraz fa funcionar fins al 1985 al 50% de la seva potència, i des del setembre del 1981 al 1985 fou aturada 93 dies. Actualment resta parada des del 21 d'abril. Des de l'octubre de 1984, Cofrents ha hagut de parar en 26 ocasions.

Públicament s'ha al·ludit a pacifistes i ecologistes pel seu aparent silenci davant l'accident de Txernobyl. Acceptem el retret i l'estranyesa que pugui causar en gent de bona fe, i ho acceptem públicament.

No és ètic, però, que des de determinades tribunes s'incrimi entitats que des de fa molts anys adverteixen i denuncien sistemàticament (i no aprofitant-se de l'alarma de la població) la incongruència de l'energia nuclear i la cursa d'armaments. I és menys ètic que es faci, entre d'altres, des d'un mitjà de comunicació local que ha retingut sense publicar dos articles presentats per membres de les entitats que emeten aquest comunicat i que feien referència a la recent fira armamentista COSMO-86, que serveixi com a botó de mostra de la tergiversació o control que del pluralisme i objectivitat informativa es pot fer. **Comitè per la Pau i el Desarmament de Girona. Col·lectiu Ecologista de Girona.**

NECROLÒGIQUES

DOLORS VERT I BASSART

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 79 anys, Dolores Vert i Bassart. Era natural de Torroella de Montgrí, i residia al carrer Sant Agustí, 60, de Torroella de Montgrí.

Era vídua de Josep Costa i Pons. La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a l'església de Torroella de Montgrí.

Que descansi en pau.

ANNA JULIÀ I BURCH

Va morir ahir a Llagostera, a l'edat de 93 anys, Anna Julià i Burch.

Era vídua de Palmerín Bencells i Boada, i tenia una filla, Paquita. La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 6 de la tarda, a l'església de Llagostera.

Que descansi en pau.

Tots els carrers de Girona

El carrer de Sant Daniel

417

L'antic camí veïnal que comunica la ciutat amb el nucli de cases del poble de Sant Daniel segueix el curs del Galligants des dels absis de Sant Pere fins al convent de monges benedictines que s'aixeca en el centre de la vall i rep avui el nom de carrer de Sant Daniel.

El primer tram havia dut antigament el nom d'Extramurs de Sant Pere, però ja el 1876 la comissió que revisà el retolament ciutadà volia que s'anomenés de Sant Daniel. Tot i això, Grahit assegura que fins el 1933 no desaparegué el rètol de marbre que el designava com a Extramurs de Sant Pere.

Després de can Fontan, hom entrava en el terme municipal de Sant Daniel i el carrer prenia una altra denominació. Com que Sant Daniel no tenia gaires carrers, la dedicació d'aquesta via va canviar diverses vegades d'acord amb la situació política del moment.

Quant Sant Daniel s'incorporà per annexió a Girona era dedicat a Primo de Rivera, però per acord de l'ajuntament de Girona (8 d'octubre de 1965) li fou adjudicat el mateix nom del primer tram. Així hom decidí que es digués «calle de San Daniel, ya existente, a la de su continuación, nombrada calle del Marqués de Estella, sustituida por la primera».

El 1936 la Federació local de sindicats d'indústria de la CNT-AIT suggerí que el nom de Sant Daniel, donat com hem dit al primer tram del carrer, havia de ser substituït pel d'Alfredo Martínez, membre del Comitè Regional de les Joventuts Llibertàries de Catalunya, que cauria assassinat a Barcelona en les jornades dels fets de maig de 1937.

L'antic camí veïnal, ple de basses els dies de pluja, va ser objecte d'una pavimentació important en temps de l'alcalde Ribot. El 9 de novembre de 1973 l'ajuntament rebé les obres realitzades entre el portal de Sant

Pere i el monestir per l'empresa Agustí i Masoliver, S.A.

Fins l'any 1936 la via quedava tallada en trobar el convent de Sant Daniel. Però una de les transformacions urbanes que experimentà el poble arran dels successos revolucionaris fou justament l'enderrocament i expropiació d'un tros del monestir per construir-hi una carretera de 7 metres d'amplada, que prolongava el carrer i representava una millora innegable per a les comunicacions dins el nucli habitat de la vall. L'ajuntament franquista de l'any 1940 ho reconegué explícitament i declarà que l'obra realitzada era d'utilitat pública. Així, en lloc de retornar els terrenys a la comunitat benedictina, determinà d'expropiar-los i oferir una indemnització, atesa «la gran utilidad que presta a todo el vecindario en general y la evidente mejora que incluso supone para el propio Monasterio».

Un dels elements inseparables del carrer de Sant Daniel són els ponts per travessar el curs —gairebé sempre sec— del Galligants. El primer serveix per accedir a la Font del Bisbe i per dirigir-se cap al portal de Sant Cristòfol a través d'un camí empedrat a l'estil antic. És sens dubte el més vell, ja que el seu arc semicircular revela un regust medieval.

El segon es localitza al final del recinte de monestir i serveix per anar a la font d'en Pericot, avui tan oblidada. És una obra més moderna —potser del segle passat—, però posseeix tota la

gràcia d'un petit pont rural. A pocs metres del darrer hi ha el que perllonga el carrer de Sant Daniel —en forma de carretera— vers la placeta de les Sardanes i que fou construït durant la guerra civil.

El carrer comença ran de Sant Pere de Galligants, on fins al 1974 existí el portal del mateix nom. A la dreta hom veu els jardins que duen el nom del metge Narcís Figueras i Rexach, home que es remarcà pel seu amor a Girona i que milità a la Lliga Catalana i fou tinent d'alcalde de l'ajuntament de Girona en el període 1913-19. D'aquest paratge se'n parlà extensament en el número 171 d'aquesta sèrie (PUNT DIARI del 29 de novembre de 1984).

El carrer és format per cases desiguals, de poca alçada i amb elements de caire més rural al tram de l'antic municipi. Hi ha l'antic hostal de can Fontan, lloc de berenars i de xefes sonades, ben conegut de Santiago Rusiñol, que avui roman tancat, l'estanc i la fàbrica d'embotits de la família Pardàs. Al segle XVIII i XIX s'hi localitzava també un forn de calç, que era propietat de Tomàs Miralles.

En l'hagiografia catòlica existeixen diversos sants amb el nom de Daniel. El de Girona respon a una llegenda que barreja l'actuació del Daniel de la Bíblia amb una narració martirial tòpica i la vida del Daniel de Constantoble, que visqué al segle V.

J. Clara

Generalitat de Catalunya
Departament de Comerç,
Consum i Turisme
Direcció General de Turisme

La Direcció General de Turisme organitza, durant el proper mes de juny, un curs de FORMACIÓ DE MONITORS D'HOSTALERIA que en el futur podran col·laborar de forma eventual en els cursos de reciclatge d'aquest sector.

Els destinataris del curs són aquelles persones que tinguin experiència professional dins l'hostaleria o l'ensenyament.

Lloc de celebració dels cursos: — Lloret de Mar
— Tarragona.

Places limitades

Termini d'inscripció: 23 de maig 1986

Informació: — Direcció General de Turisme
Barcelona
93/237 90 45

— Oficina Municipal de Turisme
Lloret de Mar
Tel. 972/36 57 88

— Oficina de Turisme
Tarragona
Tel. 977/23 34 15

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Anna Julià i Burch

Vídua de Palmerín Bencells i Boada

que morí a Llagostera el dia 12 de maig de 1986 a l'edat de 93 anys
havent rebut la Santa Unció

A.C.S.

La seva filla Paquita, fills polítics, néts, besnéts i família tota participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, dimarts dia 13, a les 17'30 hores, a l'Església Parroquial de Llagostera.

Llagostera, 13 de maig de 1986